

А какъ, ще попитате вие, можемъ да постигнемъ тази любовь къмъ истината, когато по природа ние сме лъжливи? — Тази любовь се придобива преди всичко съ силна молитва къмъ Бога да ни даде Той духа на истината и, следъ това, съ постоянно търсene пътja, който води къмъ нея.

За пруския кралъ Фридрихъ III се говори, че още отъ детинство е търсилъ пътja на истината. Когато билъ на 13 години, той тръбвало да положи изпитъ по науките, които, като всъко добро дете, е изучавалъ. Изпитвалъ го неговиятъ дъядо Фридрихъ Велики. Малкото дете отговаряло на всички задавани му въпроси много добре. Съ лекота то цитирало разни писатели, бързо решавало даденитъ му задачи.

— Браво! Много добре, много добре, мило внуче! — казалъ Фридрихъ Велики. — Радвамъ се, че си такова умно дете и лесно усвоявашъ преподаванитъ ти уроци!

— Господарю, — отговорило детето, — не заслужавамъ тази похвала отъ Ваше Величество. Така

се случи, че Вие ме питате за нъща, които тази сутринъ случайно прочетохъ.

— О, тази искреностъ, добро дете, ме радва повече отъ знанията ти!

— отговориъ Фридрихъ. — Бжди винаги, сине мой, така почтенъ и откровенъ, както днесъ съ мене. Нѣма нищо по-отвратително и понизко отъ лъжата, а нищо не издига и децата, и възрастнитъ толкова, колкото искреността и откровеността. Запомни това добре!...

Най-после, драги деца, тръбва да знаете и това: пътътъ на истината е онзи пътъ, който Божието милосърдие винаги награждава и обсипва съ Своето благословение. Каквото и да сте си предназначерали за бждещето, знайте, че само любовъта къмъ истината ще ви сдобие съ приятелството и почитъта на другите. Искреността и откровеността сѫ най-доброто средство да постигнемъ целите си.

И така, деца, винаги вървете по пътja на истината и правдата и бждете увѣрени, че никога, никога наградата и благословията Божия нѣма да ви изостави.

„Лъжливи уста сѫ гнусата предъ Господа, а който говори истината е благоугоденъ Нему“.

(Библията: Прит. 12:22).

